

Η “Φωνή Κυρίου” της 27ης Δεκεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

27 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3526)

Ο ΗΡΩΔΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Στή ζωή μας συναντούμε σκληρούς και άδικους ανθρώπους. Αναρωτιόμαστε πολλές φορές για τα κίνητρα της συμπεριφοράς τους, όχι μόνο έναντι μας, αλλά και έναντι των άλλων ανθρώπων. Πώς μπορούν να κάνουν κακό; Πώς είναι δυνατόν να αισθάνονται ήρεμοι με τον εαυτό τους και τη συνείδησή τους, όταν δεν δείχνουν ανθρωπιά, αγάπη, συμπάρασταση στους ύπολοιπους, αλλά είναι έτοιμοι να βλάψουν, να στενοχωρήσουν, να ενεργήσουν με γνώμονα τό συμφέρον τους, άδιαφορώντας για τα δάκρυα, τον πόνο, τον θυμό που προκαλούν;

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ - όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 27η Δεκεμβρίου 2020.

ΕΤΟΣ 68ον

27 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3526)

Ο ΗΡΩΔΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Στή ζωή μας συναντούμε σκληρούς και άδικους ανθρώπους. Αναρωτιόμαστε πολλές φορές για τα κίνητρα της συμπεριφοράς τους, όχι μόνο έναντί μας, αλλά και έναντι των άλλων ανθρώπων. Πώς μπορούν να κάνουν κακό; Πώς είναι δυνατόν να αισθάνονται ήρεμοι με τον εαυτό τους και τη συνείδησή τους, όταν δεν δείχνουν ανθρωπιά, αγάπη, συμπάρασταση στους υπόλοιπους, αλλά είναι έτοιμοι να βλάψουν, να στενοχωρήσουν, να ενεργήσουν με γνώμονα το συμφέρον τους, αδιαφορώντας για τα δάκρυα, τον πόνο, τον θυμό που προκαλούν;

Η παράδοση στο κακό

Η Εκκλησία μας, εορτάζοντας τη Γέννηση του Χριστού, μάς υπενθυμίζει κι ένα τέτοιο πρόσωπο, παραδομένο στο κακό. Πρόκειται για τον Ηρώδη, τον βασιλιά των Ιουδαίων. Μας περιγράφει το πώς συμπεριφέρθηκε τόσο έναντι των μάγων, όσο και έναντι των νηπίων της Βηθλεέμ, στην προσπάθειά του να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο για την εξουσία του, τον οποίο πίστευε ότι αντιπροσώπευε ο Χριστός. «Ηρώδης ἐθυμώθη λίαν» (Ματθ. 2,16). Ο Ηρώδης θύμωσε πολύ όταν διαπίστωσε ότι το τέχνασμά του να παγιδεύσει τους μάγους και να τον ενημερώσουν πού βρίσκεται ο Χριστός δεν πέτυχε. Και τότε, προκειμένου να διασφαλίσει τον θρόνο του, διέταξε να γίνει ένα από τα απεχθέστερα εγκλήματα στην ανθρώπινη ιστορία: αυτό της σφαγής των νηπίων της Βηθλεέμ.

Ο στόχος του, βέβαια, δεν επετεύχθη. Όμως, εκτός από τη θανάτωση των αθώων βρεφών, όδηγησε τον Χριστό στον πρώτο μεγάλο διωγμό: αυτόν της προσφυγιάς. Έδειξε έτσι ότι ο Κύριος δεν είχε να περιμένει από τους ισχυρούς της γής αποδοχή, αλλά απόρριψη. Το ίδιο και όσοι τον ακολουθούν. Μπορεί ο Ηρώδης να απέτυχε, ωστόσο μάς έδειξε τι σημαίνει ο άνθρωπος να είναι νεκρός κατά Θεόν, να βιώνει τον πνευματικό θάνατο της εξουσιομανίας, της κακίας, της απουσίας σύνεσης. Και, όπως αναφέρει η παράδοση, ο Ηρώδης βρήκε φρικτό θάνατο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός τοῦ Ἰησοῦ

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεῖς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἰπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ραμᾷ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός πολλός, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεῖς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατέκρησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὥπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὄταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τόν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί φύγε εἰς τήν Αἴγυπτον καί μέινε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νά ἀναζητήσῃ τό παιδί διά νά τό σκοτώσῃ». Ὄταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἀνεχώρησεν εἰς τήν Αἴγυπτον καί ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπό τόν Κύριον διά τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τόν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδή εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπό τούς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολύ καί ἔστειλε καί ἐσκότωσε ὅλα τά παιδιά εἰς τήν Βηθλεέμ καί εἰς ὅλα τά περίχωρά της ἀπό δύο ἐτῶν καί κάτω, σύμφωνα πρός τόν χρόνον, τόν ὅποιον ἐξακρίβωσε ἀπό τούς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διά τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, Φωνή ἀκούσθηκε εἰς τήν Ραμά, θρήνος, κλάμα καί μέγας ὀδυρμός. Ἦτο ἡ Ραχήλ πού ἔκλαιε τά παιδιά της καί δέν ἤθελε νά παρηγορηθῇ, διότι δέν ὑπάρχουν πλέον. Μετά τόν θάνατον τοῦ Ἡρώδου, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τόν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τήν Αἴγυπτον, καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί πήγαινε εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τήν ζωήν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτός δέ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἦλθεν εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπειδή ὅμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντί τοῦ πατέρα του Ἡρώδου, ἐφοβήθηκε νά μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπό τόν Θεόν καί ἔφυγε εἰς τά μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καί ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τό ὅποιον ἐλέχθη ἀπό τούς προφῆτας, ὅτι δηλαδή θά ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
